

Nykøbing F. den 9. september 2006.

Til medlemmerne af Retsudvalget.

1). På baggrund af den netop genudsendte Tv-udsendelse "De aggressive danskere", som er blevet vist flere gange på tv-stationen TV2, sammenholdt med mine egne erfaringer omkring trusler, vold, og "utilpassede" unge mennesker/voksne mv., fra den virkelige verden, dels som gadebetjent og nu som vagthavende, så vil jeg gerne komme med nogle synspunkter og holdninger til emnet, da jeg mener, at emnet har stor relevans, set i lyset af, at vi ser en stigende tendens i anmeldelserne omkring bl.a. trusler/vold mod politifolk og andre personalegrupper inden for servicesektoren i tjenestemandslignende stillinger eks. sygeplejersker, læger, lærere, togpersonale, p-vagter, socialrådgivere mv..

2). Jeg vil endvidere komme med nogle synspunkter og holdninger til personfarlig kriminalitet kontra berigelseskriminalitet, 3). samt nogle betragtninger omkring Politiets arbejde i almindelighed.

1).

For mig at se, afsiges der nogle helt forfejlede domme i sager, som omhandler trusler/vold mod tjenestemand (§ 119), og med det nuværende strafniveau og den manglende konsekvens, har det ingen præventiv eller afskrækkende effekt på potentielle gerningsmænd til disse ugeringer, som i stort omfang også begås af helt almindelige mennesker. Der er jf. straffelovens § 119 - 8 år i strafferammen, og dommene i disse sager, ligger helt klart i den absolut laveste ende af skalaen. Dommene i de sager, som jeg har kendskab til, ligger typisk fra 14-60 dages fængsel, og mange gange er der flere tiltalepunkter/sager i den endelige dom. Det kan ganske enkelt ikke være rigtigt, at denne form for kriminalitet bliver vurderet/bedømt så lavt. Domstolene sender efter min opfattelse nogle helt uacceptable og forkerte signaler til de gerningsmænd, som udfører disse ugeringer.

Dét, der efter min opfattelse, er et af hovedproblemerne ved bedømmelse af denne type sager er, at anklageren ved domsforhandlingen, sidder og kigger i bøgerne "Domme i kriminelle sager eksempelvis fra 1965-1985". "Hvordan blev et knytnæveslag i ansigtet på en politibetjent bedømt/dømt i 1967"? Domme, som efter min opfattelse, ikke har nogen berettigelse eller relevans, idet sagerne skal bedømmes ud fra den virkelige verden, nemlig den som vi lever i, og det er i dag i år 2006, herunder med en ændret/forhøjet strafferamme.

Anklagemyndigheden skal ikke "gå og vente" på den "helt store sag", hvor man kan benytte hele strafferammen, og derved undlader den pågældende/anklageren, at påvirke strafniveauet i mindre sager. Anklagemyndigheden skal ikke arbejde ud fra "laveste fællesnævner"! Anklagemyndigheden skal efter min mening være langt mere "skarp". Der er kun én instans, der kan ændre retspraksis, og det er Anklagemyndigheden. Anklagemyndigheden skal i retten forsøge, at påvirke/overbevise dommeren om, at straffene for trusler/vold mod tjenestemænd skal forhøjes. Det er ikke dommeren, der skal foreslå en forhøjelse af straffen, og slet ikke forsvareren.

Jeg mener, at trusler/vold mod tjenestemand, herunder alene verbale trusler, skal udløse øjeblikkelig fremstilling og varetægtsfængsling, hvis dommeren kan overbevises herom, og evt. øjeblikkelig domfældelse og naturligvis direkte afsoning, hvis sagen er helt afdækket. Straffen for eksempelvis et knyttnæveslag i ansigtet/hovedet bør være minimum 1 års ubetinget fængsel, medmindre der er nogle helt specielle forhold/årsager/ting, der gør sig gældende.

Det jeg savner i dag, er en øjeblikkelig og konsekvent reaktion fra samfundet. Samfundet skal vise, at det er helt uacceptabelt, at true/overfalde en politimand eller andre personer inden for de nævnte personalegrupper.

Det har desværre altid "ligget lidt i kortene", at politifolk "skal kunne tåle" en vis form for "trusler/håndgemæng". Det kan bare ikke have sin rigtighed. Når man er offentligt ansat og passer sit arbejde i samfundets interesse, så skal man have størst mulig beskyttelse og opbakning.

Det bør anføres i paragraffen, at trusler/vold mod tjenestemand straffes med eksempelvis minimum ½ års fængsel. Sådan som tingene er i dag, giver omhandlende strafparagraf § 119 ikke større beskyttelse eller straf end den almindelige voldsparagraf § 244. Det er, at "stikke folk blå i øjnene", hvis man påstår noget andet!

Der er ingen tvivl om, at straffelovens § 119 er lavet for, at beskytte politifolk og andre personalegrupper med lignende status, men den forhøjede strafferamme og de gode intentionerne virker bare ikke efter hensigten. Der er desværre uendeligt langt fra det skrevne ord til virkeligheden.

Nogle meget kloge og dygtige mennesker, så som diverse professorer inden for jura og retsvæsen siger, at fængselsstraf ikke hjælper. Det er formentlig også rigtigt, men hvad er alternativet? Hvor er de gode ideer og klogskaben så henne? Det hjælper heller ikke noget, at dommeren siger til en gerningsmand: "Det er vel nok synd for dig, at du sad skævt på potten som lille", og derefter løslader man gerningsmanden til "gaden". Det krænker i hvert tilfælde min retsbevidsthed. Man skal ikke ligefrem "belønne" en gerningsmand, der netop har truet eller slået en politimand ned.

Når man i forvejen gør så meget for de kriminelle - jeg har lige set, at der er bygget/indrettet et "dejligt" fængsel i det Østjyske - så bør man også sætte ind med flere støttetiltag, mere personale(evt. også pædagoger, en "legeonkel/-klovn"), som sørger for, at give de kriminelle mere adspredelse og i langt højere grad sørger for, at aktivere dem, således at de ikke kun får "negative inputs" fra de andre kriminelle/indsatte. Men det koster jo penge! Pengene kan måske være givet godt ud, hvis man i sidste ende, kan få en større procentdel til, at holde sig fra kriminalitet.

Jeg har flere gange hørt, også i retten, en kriminel udtale: "Så længe forbrydelser kan betale sig, så bliver jeg ved"! For mig at se, så har nogle kriminelle "fundet sig en levevej" inden for kriminalitet, og det er ganske vist. Så uanset, hvad samfundet kan tilbyde, så er der en del kriminelle elementer, der ikke vil "reddes"!

2).

Set med "mine briller" er straffene for personfarlig kriminalitet alt, alt, for lave. Det være sig i sager vedr. sædelighedsforbrydelser, herunder misbrug af børn, børneporno mv., som jeg syntes er noget af det mest afskyelige i denne verden. Endvidere kan nævnes røverier, umotiveret vold, trusler/vold mod vidner, uagtsomt manddrab i forbindelse færdselsuheld, og jeg kan blive ved. Efter min mening skal personer, som udfører disse ugerninger straffes hårdt og konsekvent.

De domme vi hidtil har set, er ikke i orden. Justitsministeren har for nogen tid siden sagt noget i retning af: "Lad os nu lige se tiden an, så vil vi se, at strafferammerne vil blive benyttet efter hensigten"! Der er desværre ikke sket noget endnu! Jeg ved ikke, hvor presset skal komme fra, og hvor mange år vi skal vente!

Det er ganske vist, at økonomisk kriminalitet bliver straffet hårdere end personfarlig kriminalitet. Tag bare som eksempel sagen med Kurt Thorsen og Rasmus Trads, hvor de henholdsvis blev idømt 6 års og 5 års fængsel. Det kan godt være, at det var straffniveaue, men så ser vi sager om grov vold, voldtægt, sexmisbrug af børn, røveri, som i retten bliver bedømt til ml. ½ års til 2 ½ års fængsel.

Sagen fra Tønder, hvor en lille pige gennem en længere periode, er blevet sex-misbrugt af adskillige mænd. Straffe fra 1 år og 9 mdr. til omkring 3 års fængsel. Jeg kan blive ved, og det er inden for alle nævnte sagskategorier. Kan du se misforholdet! Måske ikke, men det kan jeg. Det er "helt ude i hampen". Der er ikke sammenhæng i tingene. Når vi taler om personfarlig kriminalitet, så taler vi om mennesker/levende væsner, som bliver ødelagt fysisk, men i den grad også psykisk, og mange gange har disse mennesker psykiske problemer resten af livet.

Anklagemyndigheden og domstolene kan åbenbart ikke selv finde ud af, at benytte strafferammerne. Derfor mener jeg, at politikerne skal anfører minimumsstraffe i de paragraffer, som omhandler personfarlig kriminalitet. Eksempelvis § 244 vold straffes med minimum ½ års ubetinget fængsel. Røveri § 288 straffes med minimum 4 års ubetinget fængsel. Voldtægt straffes med minimum 5 års ubetinget fængsel osv..

I medierne bliver der ofte sagt: "G-manden slog betjenten ned, og han risikerer derved op til 8 års fængsel"! Journalisten bør sige: "G-manden slog betjenten ned, og han risikerer derved 30-60 dages fængsel". Det er realiteterne/virkeligheden. Befolkningen bliver i den grad vildledt. Afsoningen i langt de fleste sager, sker med et fradrag på 1/3 del, således at "kun" 2/3 del af straffen afsones, og i nogle tilfælde "kun" halvdelen af straffen. Mange straffe eller dele af straffene gøres betingede. Det er bare ikke godt nok! Fortæl befolkningen sandheden, hvorledes tingene hænger sammen. Den almindelige borger ved ikke, hvorledes tingene/straffene er skruet sammen, og der er ingen tvivl om, at borgerne vil blive noget forundrede/rystede over, at høre hvor store fradrag/"rabatter" kriminelle får.

Jeg har naturligvis i kraft af mit arbejde kendskab til adskillige grove sager, hvor en gerningsmand er blevet løsladt "til gaden" efter endt afhøring. Det er ikke rimeligt over for den forurettede, som i princippet kan møde "sin" gerningsmand få timer efter ugerningen. Samfundet sender i den forbindelse nogle helt forkerte signaler.

Befolkningen har på det seneste givet tydeligt udtryk for vrede/skuffelse/frustration, over meget milde/lave domme inden for visse straffekategorier. Faren ved at "køre i samme rille" er, at folk/almindelige mennesker måske vælger, at tage "sagen i egen hånd", og afstraffer eller i værste fald slår en krænker/gerningsmand ihjel. Det vil være forfærdeligt, hvis vi kommer ud i sådanne situationer. Der er netop faldet dom i en sag, hvor en formodet krænker, blev slået ihjel.

Min opfordring er: "Lyt nu lidt til befolkningen/vælgerne. I er valgt af befolkningen, I repræsenterer dem, I er deres stemme. Lyt til den sunde fornuft, og ikke altid til eksperterne, som i mange tilfælde ikke kender til virkelighedens verden"! Eksperterne er muligvis nogle dygtige teoretikere og har læst en masse bøger, men størstedelen, har formentlig aldrig haft et "fornuftigt" arbejde, hvor man har haft med mennesker at gøre.

Vi kan selvfølgelig ikke straffe os ud af alle problemer, men jeg syntes, som tidligere nævnt, at der bør være forskel på, om man har lavet dokumentfalsk ved at udfylde en check med falsk navn eller man har forøvet umotiveret vold. Samfundet skal vise handlekraft og konsekvens, når loven overtrædes. Der skal som tidligere nævnt ske noget med det samme, og ikke et ½ år eller længere tid efter ugeringen. Man skal ikke sammenligne mennesker med hunde, men en hund bliver tilrettevist i det øjeblik, den gør noget forkert, og ikke 14 dage efter, hvor forseelsen er glemt.

3).

Politiet beskæftiger sig i større og større omfang med sociale sager/opgaver. Politiet er med Lov om Politiets virksomhed blevet pålagt yderligere opgaver omkring udsatte/svage grupper i samfundet. Politikere/I har selvfølgelig set, at denne omlægning kunne ske uden tilførsel af yderligere resurser/midler, og derved forblive omkostningsneutral, ved at placere disse opgaver under Politiet, som jo er "til stede" i forvejen. Jeg må erkende, at disse opgaver absolut ikke har noget med politiarbejde, at gøre. Der er tale om opgaver, som burde varetages af hjemmehjælpere, sygeplejersker, socialrådgivere/-repræsentanter, støtteteams inden for psykiatrien, ægteskabsrådgivere/samlivskonsulenter mv.. Det er nu Politiet, som i mange tilfælde, og langt hen ad vejen varetager disse funktioner, hvilket er helt grotesk. Det er opgaver, som er utrolig tids- og ressourcekrævende.

Politiet har inden for de senere år set/mærket en kraftig tendens/stigning mht. varetagelse af sociale sager, herunder samlivsproblemer, samkvemsproblemer, utilpassede unge, som ikke kan være i hjemmet, psykisksyge personer, som er "uanbringelige", ældre senile/demente mennesker, som flakker rundt uden for deres anbringelsessteder, og jeg kan blive ved. Som vagthavende i en lille politikreds får jeg et hav af opringninger og personlige henvendelse fra personer, som mener, at jeg skal løse "deres" problemer. Folk er generelt blevet meget mere "ømskindede"/kan ikke tåle den mindste modgang, uselvstændige og mange virker i det hele taget meget hjælpeløse/handlingslammede, selv når de oplever/får ganske små problemer, og de har derfor en forventning om, at alle andre skal "hoppe og springe for dem", straks de ringer til en offentlig myndighed, herunder også Politiet. Problemerne opstår selvfølgelig oftest efter kl. 1600 eller i weekenderne. Det er en kedelig tendens, men affødt af et system, hvor folk bliver "båret frem på hænder og fødder"! Vi skal væk fra denne "klynke-/børnehavementaliteten".

"Hvem kan man ringe til eller komme i kontakt med døgnet rundt, når alt andet er eller har lukket? Selvfølgelig, Politiet"! Der er en forventning om, at Politiet klarer det hele og løser alle problemer. Det gør vi også, når vi har sorteret godt og grundigt i tingene, men vi bruger bare en masse tid på ligegyldige og urelevante henvendelser/opgaver.

Man savner virkelig, at folk en gang i mellem, ville bruge deres sunde fornuft eller tænke sig om en ekstra gang, inden de ringede til Politiet. Politiet er efter min opfattelse en af samfundets vigtigste institutioner, og man kan roligt betegne Politiet, som værende samfundets "skraldemænd".

Jeg mindes, at en politiker på et tidspunkt, betegnede/beskrev politiets vagthavendegruppe, som værende "Lampens vogtere". Jeg kan ikke huske, om denne politiker ændrede sin udtalelse eller om denne politiker påstod sig fejlciteret, men denne politiker er tilsyneladende ikke klar over, hvilket krævende og betydningsfuldt arbejde, vi udfører i dagligdagen. Det er altid nemt, at komme med nogle smarte kommentarer og udmeldinger, når man ikke kender til det omhandlende arbejdsområde.

Med venlig hilsen

Kim Bak,
Hesnæsvej 2,
4871 Horbelev